

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 23.6.2008

Číslo: Ročník 18 (2008), Číslo 2

Sekce: Knihovníci, čtenáři políbení múzou

Název článku: Miroslav Procházka z Pecky

Autor: Oddělení služeb knihovnám

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=932>

Miroslav Procházka z Pecky

Oddělení služeb knihovnám

Aktivních seniorů není nikdy dost. Dnes vám pro inspiraci představíme pana Miroslava Procházku z Pecky (ročník 1934). Narodil se v Praze, kde také vystudoval Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy. Učil v Pilníkově a v Nové Pace. V době normalizace musel z politických důvodů opustit školství. Živil se jako závozník, topič, pomocník strojevedoucího. Později byl rehabilitován a pracoval jako školní inspektor jičínského okresu.

Žije v Pecce a je stále literárně činný. Z jeho publikační činnosti jsou především známé fejetony a humorné povídky ze školního prostředí. Od sedmdesátých let spolupracuje s redakcí měsíčníku Krkonoše. Dále přispívá do regionálního tisku a dětských časopisů. Je autorem publikací: Deník stíhače (1976), Jak vstává slunce (sborník povídek 1974), Školní četba na dlani (1992) a Napsali jsme sloh za vás (2000). Je aktivním členem redakční rady Listů Peckovska (časopis přátel Harantova městečka, který vydává Obecní úřad v Pecce - <http://www.obec-pecka.cz/page.php?p=061>).

Recept na přežití

Šok prý překonáte, když si vzpomenete, že máte v sobě potřebné vlastnosti: vytrvalost, vynalézavost a smysl pro humor. Zůstanu na místě a budu čekat na záchranu, nebo se vydám na cestu za civilizací?

Porazí-li vás na Benecku sněhová rolba, skútr, nevstávejte. Pokud jste se brouzдал v kyprém sněhu, tak vás ta benzínová potvora zatlačí do bílé peřiny a přežijete. Na zledovatělém umydleném povrchu nemáte šanci, po přefiknutí budete na placičku. V zimě je největším nebezpečím alkohol a chaty jsou v Krkonoších daleko od sebe. Proto se i v "opici" nevydávejte do mlhy, sněhové vánice a hlavně nehulákejte. Mohli byste probudit lavinu. Jestliže však už vám ona podtrhne nohy, vypněte hrudník a lyže. Hůlky držte v rukou, šťouráním budete později dávat znamení záchranářům, že jste tu, a ne tam. V kupě sněhu čiňte plavecká tempa a vypouštějte větry i dech z hrudního koše. Nosím v kapse neustále masový karbanátek, aby mě vyčuchal bernardýn. Potáčet se v mlze, vánici, mrazové sibérii je nesmysl. Stanete se blouznivcem našich hor. Věřte, že vás Horská služba najde a odnese na zádech do nížiny. Nezahálejte. Pokud neumíte postavit iglú, vykopejte si záhrab pod větvemi kleče a modlete se nahlas nebo falešně zpívejte.

Ťuky, ťuk! Ach, jaro už klepe na poklopce a vy jste slabý jako moucha. Turisté se rozpadají na milenecké dvojice a pášou nevěru. Dá se nevěra v Krkonoších přežít? - Yveta přemluvila muže a jela si do Špindlu zablnout na jarním sněhu. On se dva dny v pražském bytě šířal žárlivostí a třetí den jel na kontrolu. Na sjezdovce neskotačila, bral schody hotelu Savoy po čtyřech a když rozrazil dveře pokoje č.13, spatřil nevěrnou

manželku bez prádýlka na peřině s majitelem hotelu. PIC! Paroháče skolil infarkt. Kdyby přežil, měl tři možnosti: za a) - Zapíchnout Yvetku, za b) - Prohodit milence oknem, za c) - Najít si novou Yvetku.

Listuji v knížce Návod na přežití a čtu si, že i v létě můžete u Labské boudy potkat šelmu. Jak z této situace? Šplhat na strom je vaše špatná volba, ona je lepší šplhoun. Neutíkejte, je super sprinter. Radím, padněte na všechny čtyři končetiny a věřte tomu, že si šelma myslí, že potkala jiné zvíře. V Kotelní jámě se vyhřívá zmije černá. Ssssss. Havaje! Ránu rozřízněte kapesním nožikem a vysajte. Ovšem na zadnici a na lýtku si sami neporadíte. Uprostřed náhodného turistu, aby vám zachránil život. Vy to přežijete, on ne. Nasál do sebe jed. Při letní blýskavici se neukryvejte pod strom, ale zahrabávejte do země. Jde to hůře než do sněhu, ale vsadte na jistotu.

Vyhledávejte Krkonoše na podzim. Statistiky potvrzují, že v ten čas je málo lidských tragédií a přírodních katastrof. Například za sběr borůvek pod Žalým zaplatíte jen pokutu. Ale stalo se, že líný školák Venouš místo česání rozšťoural hnízdo divokých vos. Jak přežít? Ležte jako mrtvola. Později s hlavou napuchlou od štípanců a hubou nakřivo sestupte do údolí Bílého Labe. Zde ponořte hlavu do čirého chladného potůčku.

Prioritou pro přežití v horách je co nejrychlejší sestup do nižších nadmořských výšek.

P.S. Pan řídící Buchar žil po celý život v Krkonoších, a nakonec ho přejela tramvaj u Národního divadla.

Knihomoula B. Záložka

Můj soused se jmenuje Záložka. To příjmení ho přímo předurčuje, aby měl cosi s knihovnou. Ale dlouho nic. Volný čas trávil v lese, jak se říkává "chodil na čekanou". Když se jednou vrátil z háje poškrábanej na zádech a ve tváři, propukla doma první manželská krize. Manželka nechtěla věřit, že se pral se zatoulaným medvědem.

Dlouhý čas do lesa nesměl. Brzy našel náhražku a místo do lesa se začal toulávat do obecní knihovny. "Máme takovou akci, čteme v knihovně na pokračování. Já byl odjakživa knihomol, četl jsem ve škole pod lavicí, doma v ložnici pod peřinou, cestou do práce...", chlubil se. Akce se povedla, četli nonstop 26 hodin.

Záložka byl v knihovně vařený pečený. Na "zejmu" ředitelka vyhlásila akci Rosteme s knihou. "Ano, v literatuře můžeme nalézt svého hrdinu a recept, jak překonat neúspěch či se polepšit," pravil ke mně přes plot, když zavíral slepice.

Na prahu jara se vyhlašuje každoročně akce Březen měsíc knihy. Čtenářskou populací prošel nápad uskutečnit akci Spíme v knihovně. "Nechceš se zúčastnit?" lákal mě. "Seber si spacák a brýle. Usteleme si mezi detektivkami." Jak jsem mu záviděl. Já totiž doma nezískal povolení vyspat se s knížkami. Ohlas byl náramný a knihomol Záložka, když ráno došel se spacákem podpaždí domů, našel na rohožce dva kufry.

Pochopil, že mu manželka dává kopačky: "Proč, miláčku, proč? Když jsem se ženil, měl jsem výbavu ve třech, a ty mě po patnáctiletém manželském svazku oceňuješ jen na dva kufry," štkal zlomený. "Co by chtěl, když se vyspal s Krásnohorskou?" křičela přes plot sousedka, když ráno pouštěla slepice. "To je ta, co napsala Babičku?" zavtipkoval jsem. "Ne, tak se jmenuje ta povětrná knihovnice!"

Záložka se za pár dnů přišel vypovídat. Chřadnul, ale měl řešení. "Bohouši, s čím tě stará vypakovala?" ptal jsem se zvědavě. "Myslíš ty kufry? V jednom byly sebrané spisy

Jiráskovy - třicet šest kusů - a v druhém jsem měl osm dílů Káji Maříka a brožovanou Divou Báru."

Knihy mají na čtenáře vliv, určitě! Dnes si můžete v naší obecní knihovně vypůjčit Psohlavce od Jiráska a na záložce vás následovně informuje vlepený štítek: Knihu daroval občan B. Záložka. Vida, náš knihomoula učinil ušlechtilý čin. Ba i druhý - žije s Krásnohorskou "na psí knížku".

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz · studovna@svkhk.cz · <http://www.svkhk.cz>